

Amaryllis belladonna niet meer alleen

Trendwatcher Adjiedj Bakas hield tijdens de bijeenkomst ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van de KAVB in mei 2010 een inspirerende en stimulerende lezing. Zo riep hij de sector op niet alleen bollen te verkopen, maar dit te ondersteunen met verhalen. Er moesten toch mooie verhalen te vertellen zijn over bloembollen. 'Verhalen verkopen' was zijn credo. Reden om mijn plaatjescollecties na te lopen op planten met een mooi of persoonlijk verhaal. In de komende afleveringen van De Wereldbol bloembollen waar zo'n verhaal bij hoort.

Tekst en foto: Peter Knippels

Mijn familie is er aan gewend: op vakantie heb ik twee interesses, te weten planten en oude kerken en kloosters. Al staat er van een kerk of klooster nog maar een muur overeind, ik vind het leuk om het te bekijken. Misschien was ik in een vorig leven wel monnik, als je tenminste in dit soort zaken gelooft. Wie weet.

In de voorbereiding op onze vakantie naar Californië las ik over de missions die Spaanse monniken lang geleden hadden gesticht. Ze werden gesticht door Spaanse Franciscaner monniken. Doel was om de lokale bevolking, indianen, te bekeren tot het christendom en met hen samen te leven en te werken. Ik vertelde tegen mijn vrouw dat ik graag één of enkele missions wilde bezoeken. Ze keek me wat argwanend aan. Dat vond ze prima, één of twee oké, maar niet naar alle missions. Ze waarschuwde me alvast vooraf. Ze kent me.

BEGRAAFPLAATS

Eén van de missions die zeer de moeite waard is om te bezoeken is die in Santa Barbara: groot, grotendeels authentiek en een mooi museum met uitleg over het leven en werk van de monniken. De mission is als tiende in de rij gesticht van de in totaal 21 missions in Californië. Het werd gesticht op 4 december 1786, het feest van de Heilige Barbara.

Bij het bezoek aan de mooi gelegen mission kan je naast de kerk, binnenplaats en museum ook de begraafplaats bezoeken, wat wij ook deden. Tegen de buitenmuur stond een

bloeiende *Crinum x powellii*. Langs de graven lopend, viel mij een naast één van de graven bloeiende plant op. Natuurlijk moest de plant op de foto, maar ook zijn omgeving. De plant, dat was een *Amaryllis belladonna*. Terug thuis wilde de verdere familie en vrienden wel zien waar wij waren geweest. De foto van de *Amaryllis belladonna* naast het graf leidde tot uiteenlopende reacties: van 'wie is daar begraven?', 'wat morbide om die foto te maken' tot

'hoe komt die plant daar terecht?' Op dat laatste heb ik helaas geen antwoord.

TRAGE BLOEI

Amaryllis belladonna was tot voor kort de enige vertegenwoordiger van het geslacht. In 1998 verscheen in een aflevering van *Bothalia* van de hand van Deidre Snijman de beschrijving van een tweede soort: *Amaryllis paradisicola*. De twee soorten lijken enigszins op elkaar. Het grootste verschil is het groeigebied. *A. belladonna* komt voor in de Kaapregio, *A. paradisicola* groeit in het Richtersveld in Noord-Kaap. Dit laatste soort is dus sterk aangepast aan de droge groeiomstandigheden. Bij dit soort hoort een bijzonder verhaal. Opmerkelijk is dat bollen van *A. paradisicola* in 1972 werden verzameld en dat ze pas bloeiden in 1995. Toen bleek het te gaan om een nieuw soort, leidend tot de publicatie in 1998.

Amaryllis belladonna kent een uitzonderlijk groei- en bloeiritme. Op het Noordelijk Halfrond bloeit de plant in augustus. In het najaar lopen de bladeren uit, die in het voorjaar weer afsterven. Tot de bloei heeft de plant zijn rustperiode. Dit ritme past goed bij het klimaat in Zuid-Afrika waar de plant vandaan komt en dat in Californië, maar past niet lekker in ons klimaat. Het is en blijft een kasplantje.

Amaryllis belladonna